

РАБОТНИКЪТЪ

(LE TRAVAILLEUR)

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

ЦѢНА:

3 мѣс. 1 л. 25 ст., 6 м. 2 л. 50, 1 г. 5 л.

Въ странство: 7 лева.

Абонамента се предплаща.

10 стотинки всѣки номеръ

ВСИЧКО, ЩО СЕ ОТНАСЯ ДО ВѢСТНИКА, СЕ ИСПРАЩА

ДО РЕДАКТОРА И. ХР. ГАБРОВСКИ.

ТЪРНОВО.

АБОНИРАНИЕТО СТАВА:

Търново, у редактора

и въ печатницата „Работникъ“

До сега дружничите ни сж съобщили, че сж опредѣлени и поставени кандидатите въ слѣдующите градове: Сливенъ, Дръново, Търново и Горно-Орловица.

Подканваме и другите дружници да побързатъ да опредѣлятъ и да ни съобщятъ имената на кандидатите си.

Общия Свѣтъ.

ПРЕДЪ ИЗБОРИТЪ

Ний сме въ навечерието на изборите. Въ нѣкои български градове се явятъ предъ избирателните кутии не само да упражнятъ едно свое право, което имъ дава законътъ, но рѣшително да се произнесатъ, удобряватъ ли или не удобряватъ досегашните дѣла на градските си свѣтници. Тъ ще се произнесатъ искатъ ли и за напредъ да повѣрятъ общинската властъ въ рѣшитѣ на ония, които до сега сж злоупотребявали съ нея, които сж тжикали и грабили бѣдното работно население и сж гледали на общината като на своя собственна мушия за придобиване на голѣми богатства.

Както всѣкога, тъй и сега властующата партия ще употреби всички сръдства за да задържи общинитѣ въ рѣшитѣ си, да настави пакъ свои хора въ тия плодородни народно-либерални мушии. Да допусне да влѣзатъ нови хора въ градските свѣти, това значи да допусне да се направи изслѣждане на извършенитѣ кражби и злоупотребления, да се извадятъ всички производни предъ очитѣ на народа, който ще произнесе своята тѣжка присѣда надъ тѣхъ. Разбира се, че партията, която днесъ управлява България, сама никога нѣма да допусне подобно нѣщо.

Но ако такова едно преглеждане и строго изслѣждане на общинските работи извършени отъ 15 години насамъ не е въ интереса на никоя отъ старитѣ партии у насъ, това е въ интереса на социал-демократическата партия. Само тая партия може да бѣде безпристрасенъ съдия и строга защитница на народнитѣ интереси. Тя не е замѣсена нито въ едно отъ ония позорни дѣла, които сж извършени до сега другитѣ партии, които сж управлявали страната. Нейното знаме е

чисто и съ нито не зацапано: нейната программа е катихизиса на работническата класа, откровение за сиромаситѣ и угнетенитѣ. Ний нѣмаме нито интересъ, нито пѣкъ убѣжденията ни позволяватъ да правимъ компромисенъ съ грабителитѣ на народа. Като партия на сиромаситѣ, на всички съзнателни работници и добри хора, които сж разбрали, че спасението на обществото отъ всички злонасти и неправди е въ социализма, ний не можемъ да се съединяваме и да работимъ съ защитниците на сегашната обществена наредба. Такова съединение е възможно само между буржуазнитѣ партии у насъ, които днесъ сж разцѣпени и се каратъ въ всичките градове не защото не сж съгласни въ системата на управлението, но просто за това, че единитѣ искатъ повече да грабятъ отъ другитѣ.

Социал-демократическата партия въ своитѣ искания и въ своята борба е една и нераздѣлна. Ней лъ съединяватъ общитѣ интереси на работническата класа, нейнитѣ страдания и нейното стрѣмление да се освободи отъ класата на паразититѣ.

Като препоръчваме на нашето работно население да гласува за кандидатитѣ на социал-демократическата партия, ний съ това му предлагаме не само едно просто промѣняване на хората въ градските свѣти. Не! Заедно съ хората, които до сега сж господарували въ тѣхъ, ний искаме да измѣтемъ и всичките наредби и закони, които тѣ сж създали за да озакомятъ кражбитѣ и злоупотребленията, да запазятъ положението си като експлоататорска класа. Ний искаме да прогласимъ една нова политика въ градските свѣти. — политиката на работническата класа, която ще има за единствена цѣль да пази интереситѣ и правата на гражданитѣ, по сръдствомъ цѣль редъ преобразування и подобрѣния, указани въ нашата программа.

Кои то искатъ да се прогласи тая нова политика, да се обиднатъ тия подобрѣния, нека подадатъ избирателната си бюлетина за социал-демократическитѣ кандидати.

И. Габровски.

СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЪ

ГРАДСКИ СВѢТИ

Какво още ще направи единъ социалистически градски свѣтъ?

Градските свѣти има да извършватъ много различни общински градежи: да правятъ улицитѣ, да правятъ мостове, ижтища и шосета, да осѣбяватъ градоветѣ, да ги очистиатъ, оздравяватъ и т. н. Повечето отъ тѣзи градежи свѣтитѣ ги даватъ на предприемачи, а нѣкои извършватъ ги и сами. Но най-важнитѣ градежи се даватъ на предприемачи. Не ще и дума, че предприемачитѣ печелятъ и твърдѣ много отъ общинските градежи и като ограбватъ труда на работницитѣ, които наематъ за извършването на такива градежи, а градските свѣти нищо не вършатъ за да защитятъ работницитѣ отъ експлоатацията на жеднитѣ за печалба на чуждѣ гърбъ предприемачи. За това предприемачитѣ и венчки, които искатъ да живѣятъ на чуждѣ гърбъ, толкось се стрѣматъ да иматъ въ рѣшитѣ си и на свое расположение градските свѣти.

Единъ градски социалистически свѣтъ повечето общински градежи ще извършва самъ, като наема работницитѣ за осемъ часа работенъ день и съ една опредѣлена най-малка наемна плата. Даже и да даде нѣколко градежи на предприемачи, той въ поемнитѣ условия безъ друго ще тури и условие: осемъ часа работенъ день за работницитѣ и най-малката надница, която ще плащатъ на послѣднитѣ. Съ тѣзи мѣрка социалистически градски свѣти ще защитятъ работническото население отъ грубата, безбожната експлоатация, която вършатъ надъ тѣхъ предприемачитѣ, като въ сѣщото време голѣмитѣ печалби, които сега получаватъ предприемачитѣ, ще си останатъ въ общинската касса и тогава ще може да се направятъ много други подобрѣния въ общината. Само тогава общината ще служи за добруването на всички.

Сега у насъ се поправятъ градоветѣ по планъ. За туй се отчуждаватъ къщи и здания, като плащатъ градските свѣти за отчуждението имотни споредъ оцѣнката. Отъ друга страна, като падатъ занаяти, сиромашията расте, сѣ повече градски домовладѣлци биватъ принудени да продаватъ къщитѣ си останали отъ дѣда и отъ баба или направени отъ тѣхъ и отиватъ да живѣятъ въ чужди къщи съ наемъ.

При това, къщитѣ, въ които живѣе най-голѣмата частъ отъ градското население, сж малки, тѣсни, низки, тъмни и влажни. Тѣзи къщи убиватъ здравето и раждатъ множество болѣсти. Единъ социалистически градски свѣтъ ще направи общински къщи, здрави и най-стодни за живѣние, които ще дава на градските жители съ една малка наемна плата. Съ тѣзи мѣрка той ще избави градското бѣдно население отъ експлоатацията на голѣмитѣ домовладѣлци, които отъ година на година качватъ наема на къщитѣ до безобразна голѣмина, и отъ болѣстѣ.

Градските общини, било когато правятъ нови градежи, или когато поправятъ старитѣ, иматъ нужда отъ различни дървени и жѣлѣзни издѣлия, както иматъ нужда и отъ различни мебели (поякцини), като маси, столове и други. Всичко това сега градските свѣти зарѣчватъ на господаритѣ на работницитѣ, на фабрикантитѣ и предприемачитѣ. Тѣзи послѣднитѣ каратъ работницитѣ да имъ ги извършватъ за една никаква плата. Така щото тѣ печелятъ и отъ труда на работницитѣ и отъ гърба на цѣлата община. Единъ социалистически градски свѣтъ ще отвори общински работилници и печалбитѣ не ще да ги дава на експлоататоритѣ, а ще си оставатъ въ общината. Общината добива нови, богати източници за приходи, съ които може да направи печувани подобрѣния.

Градските свѣти могатъ да направятъ много нѣщо и за набавлението градското население съ здрава и евтина храна. Както се знае, днесъ мѣсарницитѣ, хлѣбарницитѣ и други такия, които даватъ храна на населението въ много градове сж въ рѣшитѣ на предприемачитѣ и прекупвачитѣ и сѣ повече минаватъ въ тѣхнитѣ рѣцѣ. Предприемачи държатъ касапѣжъ, предприемачи отварятъ хурпи, прекупвачи закупватъ зеленчуци и т. н. А тѣ безъ друго гледатъ съ по-малко разности повече да спечелятъ. За това даватъ на населението лоша, гнила, преправена храна и скѣпа. Единъ социалистически градски свѣтъ ще отвори общински пазари, ще закупува отъ производителитѣ хранитѣ и ще ги продава туко-рѣчи на сѣщата цѣна, за каквато ги купува; той ще отвори общински мѣсарници, хлѣбарници и т. н. Тѣзи мѣрки ще избавятъ населението отъ експлоатацията на предприе-

мачитъ и прекупвачитъ и отъ дошата, фалшивата храна.

Храната днесъ става скъпа още и отъ това, че я облагатъ съ много различни мита и налози, като октроа, бариера, калтарие, канъ-парасъ и др. такива. Тия мита и налози плащатъ ги укъ търговцитъ, но въ сжщностъ ги плаща населението. Защото търговецътъ, като плаща тѣзи мита, туря ги на цѣната, повачва цѣната на потребителъ за живота предмети. Единъ социалистически градски съвѣтъ ще унищожи тѣзи *кокетни данъци* върху необходимитъ предмети, съ които ще намаля цѣнитъ имъ.

Като прокаратъ горѣказанитъ мѣрки, социалистическиятъ градски съвѣтъ ще иматъ срѣдства да направятъ и много други измѣнения въ общината и въ полза на работническото население. Споредъ законитъ за градскитъ общини е предвидено да се помага на бѣдитъ. Знаемъ до колко помагатъ днесъ градскитъ съвѣти на бѣдни. Единъ социалистически градски съвѣтъ ще опредѣли една голѣма сума за спомогане на бѣдни семейства, на стари и неспособни за работа; ще направи къщи, гдѣто да могатъ да намиратъ прибожнице сакатитъ, слѣптитъ, старцитъ, онии, които нѣматъ работа и додѣ намѣрятъ и т. п.; ще направи безплатни къщи, гдѣто да раждатъ бѣднитъ жени съ безплатна акушерска и докторска помощ; ще отвори общински аптеки, въ които на спомогатъ ще дава лѣкарства безъ пари, а на другитъ съ такава цѣна, съ каквато сж купени; ще отвори общински бани и перални, гдѣто да могатъ безплатно да се къпятъ и ператъ и много полезни заведения ще отвори за въ полза на работническото население. Тѣзи мѣрки ще избавятъ бѣднитъ, сакатитъ и немощнитъ отъ унижение; тѣ ще го избавятъ отъ страданията; тѣ ще го спасятъ отъ болѣсти и отъ безвременна смъртъ.

Днесъ градскитъ съвѣти харчатъ твърдѣ много пари, но нищо полезно за бедната класа не сж направили, нищо добро за общината не сж създали. Ако пъкъ нѣйдѣ е направено нещо, това направено е излѣзло на общината десетъ пъти по-скъпо, отъ колкото струва. Съ тия пари, които днесъ харчатъ нашитъ градски съвѣти, единъ социалистически ще направи най-голѣми подобрѣния. Единъ социалистически градски съвѣтъ ще улесни стобщенната между градоветъ и по-голѣмитъ

села, между градоветъ и наланиитъ съ трамваи, огнени или копни и съ други срѣдства. Тѣзи мѣрка ще уголѣми движението, ще улесни пътуванията и пренасението на хората и пѣщата.

Има, прочее, още единъ источникъ, отъ който общината може да добие голѣми приходи. Както знаемъ, отъ нѣколко години насамъ въ България много застрахования на недвижими имоти отъ огънь ставатъ. Различни акционерни дружества добиватъ отъ застрахованieto голѣми печалби. Разбира се, че застраховатъ имотитъ си само богатитъ, защото за застрахованieto зимаатъ много пари. А пъкъ отъ друга страна, градскиятъ съвѣтъ държешъ е да държи пожарна команда. Излиза, че градскитъ общини служатъ и за запазване интереситъ на акционернитъ застрахователни дружества, когато за бѣдното население нѣма никаква полза отъ общината. Общината може сама да застрахува имотитъ на гражданитъ съ една по-малка застрахователна премия, сирѣчь плата. Тогава и побѣдното население ще може да застрахува своитъ имоти. Единъ социалистически градски съвѣтъ безъ друго това ще направи и като уголѣми платитъ на пожарникаритъ, ще обезпечи имотитъ на гражданитъ така, както никога до сега не сж мислѣли.

Най-сетѣ, социалистическиятъ градски съвѣтъ ще се борятъ за да освободитъ общинитъ отъ онии закони, които имъ пречатъ да бѣдатъ самостоятелни въ своитъ дѣятелностъ. А такива закони има; тѣ турятъ общината въ голѣма зависимостъ отъ правителственитъ власти, което не може да не пречи на дѣятелността на съвѣтитъ.

Такива сж вкратцѣ исканията на социалъ-демократическата партия за градскитъ съвѣти. Не ще и дума, че тѣзи искания не ще се харесатъ на предприемачитъ, фабрикантитъ и на всички, които искатъ да живѣятъ на чуждѣ гърбъ. Но тѣзи искания не могатъ да не се харесатъ на работницитъ, на цѣлото работническо население и на всички справедливи хора. Тѣзи сж исканията, за които трѣбва да се бори всѣки съзнателенъ работникъ. Тѣзи сж исканията, които трѣбва да представя работническото население на градскитъ съвѣти. Тѣзи е программата, която ще се мѣчи българската социалъ-демократическа партия да прокара въ градскитъ общини, когато тѣ бѣдатъ въ рѣцѣтъ на социалистическиятъ съвѣти. Но това вече зависи отъ съзнанието на работницитъ.

Д. Влаговъ.

ПИСМА ОТЪ ЦЮРИХЪ.

Международенъ Работнически Конгресъ

(Продължение).

Слѣдъ това Конгресътъ пристѣпи къмъ единъ отъ най-важитъ въпроси: за политическата тактика на социалистическитъ партии. Този въпросъ се състои отъ двѣ части: а) парламентаризма и избирателната агитация и б) правото и непосредствено участие на народа въ законодателството.

Докладчикъ на комисията по този въпросъ бѣше младия, краспорѣчливъ ораторъ Вандервелдъ — адвокатъ въ Белгия. Въ своитъ прекрасна рѣчь той предаде всѣкитъ разисквания на комисията и разнитъ мнѣния, които сж се поддържали отъ делегатитъ.

По отношение къмъ анархиститъ, тактиката на социалъ-демократитъ е вече опредѣлена. Още на Брюкселския Конгресъ въ 1891 г. се взе рѣшение да не се приематъ анархиститъ за делегати на социалъ-демократическитъ Конгреси. Какво дѣлятъ тѣ между насъ? Ний признаваме необходимостта отъ работническата организация и отъ политическата борба, а тѣ отричатъ това и си служатъ съ срѣдства, които могатъ само да компромитиратъ работническото движение. Тѣ водятъ лична, индивидуална борба и смѣтатъ, че съ частни бунтове и въстания може да се постигне нѣщо, а ний сме убѣдени, че тамо чрезъ организирането на работницитъ въ цѣлиятъ свѣтъ и чрезъ постоянната и енергична борба може да се обидне социализма. Ний се боримъ да завоеваме политическата властъ — орѣдието на работническото освобождение, а анархиститъ не признаватъ това. На Конгреса не остава друго освѣтъ да потвърди приетитъ рѣшения въ Брюкселъ и факта по изнѣжданieto имъ отъ тѣхъ.

По въпроса за парламентаризма въ комисията имае двѣ силни мнѣния. Холандцитъ не одобряватъ парламентарната дѣятелностъ на социалистическитъ представители. Тѣ не вѣрватъ, че сегашното общество може да се преобрази по парламентаренъ начинъ. Политическата борба за тѣхъ е само едно велико срѣдство за агитация. И социалиститъ трѣбва да участвуватъ въ изборитъ не съ цѣлъ да избиратъ депутати реформисти, но да произведатъ агитация и да организиратъ работницитъ. Въ време на избирателната борба най-лесно се раздѣлватъ работницитъ и най-лесно се привличатъ на голѣми маси въ армията на социализма. Пазначението на депутатитъ-социалисти въ Парламента е да протестираатъ противъ капиталистическия строй, да критикуватъ буржуазията и да пропагандиратъ социализма, а не да взематъ участие въ изработването на разнитъ законопроекти и парламентарни работи. Другото мнѣние е на германската делегация и се поддържа отъ много други народности. Тѣ сжщо признаватъ великото значение на политическата борба като срѣдство за агитация и организация. Но тѣ вѣрватъ, че и при сегашнитъ условия може да се направитъ извѣстни подобрѣния за работницитъ. Заключатъ на депутатитъ социалисти въ Народнитъ Сѣбрания е не само да критику-

ватъ сегашнитъ наредби, но и да предлагатъ закони полезни за работницитъ. Най-малкитъ подобрѣния въ живота на работницитъ улесняватъ тѣхната борба и приближава къмъ цѣльта. Но никога не трѣбва да се забравя, че великитъ принципи: свобода въ политическия строй, равенство въ економическия и братство въ моралния ще се осмислятъ само чрезъ Социалната Революция.

Относително това, дали социалиститъ трѣбва да правятъ компромиси съ другитъ партии, въ комисията се поддържаша двѣ мнѣния. Единъ считаха, че е прѣстѣпление да се правятъ компромиси и политики съ другитъ партии въ страни, гдѣто има всеобщо избирателно право. Това значи да подчиняваме принципитъ на социализма на буржуазнитъ искания. Други пъкъ оправдаваха компромиситъ и политикитъ тамъ, гдѣто сж силни социалистически партии или гдѣто още не е правъ възгласено правото на всеобщото гласоподавание. Вандервелдъ, докладчикъ, оправдаване компромиситъ на белгийската работническа партия съ прогресиститъ въ борбата за всеобщото гласоподавание. Но изобщо той поддържа, че социалиститъ трѣбва да бѣдатъ съединени въ политическата си тактика противъ раздѣленитъ буржуазни партии.

Докладчикъ говори отъ името на германскитъ социалисти. Той не вижда голѣма разлика между холандското и германското предложения. Натикватъ ни, че не сме били революционни въ Германия. Ний отговаряме, че тактиката е срѣдство за достигане на цѣльта. Всѣка страна има своя тактика споредъ мѣстнитъ условия на живота. Ако Германия се намираше въ условията на Русия, то германскитъ социалисти цѣля да бѣдатъ нѣжисти. Въ Германия компромиситъ сж възможни. Компромиситъ сж срѣдство за достигане на цѣльта. Нека оставимъ на партиитъ тия въпроси. Трѣбва да се дѣйствува, а не да се гонори само за революция.

Единъ австрийски делегатъ предлага да се организира едно общо движение въ полза на всеобщото избирателно право въ всѣкитъ страни. „Нека се въодушевимъ отъ белгийцитъ“.

Турани, италиански делегатъ. — Италианската делегация ще гласува за предложението на комисията, но трѣбва да се обяснимъ. Тактиката не е нѣщо абстрактно. Въ извѣстни случаи, както въ Белгия, компромиситъ се налагатъ отъ сѣмъ обстоятелства. Но компромиса е опасенъ за независимостта на партията. Особено младитъ партии, които не сж още формирани, заякнали и придобили своя собствена физиономия, не трѣбва да правятъ никакви компромиси съ другитъ партии.

Мнозинството отъ говорившитъ се иска за въ полза на предложението на комисията, което се предложи на гласуване и се прие. Ето това рѣшение:

Политическа тактика.

I

Като взема предъ видъ, че политическото дѣйствие е само едно срѣдство за економическото освобождение на пролетариата, Конгреса напомни рѣшенията на Брюкселъ

РАПОРТЪ

НА

Българската Социалъ-демократическа Партия

представенъ на

Международния Работнически-социалистич. Конгресъ въ Цюрихъ презъ 1893 г.

(Продължение и край)

Политическото освобождение на България отъ турското иго раскъса и оковитъ, които свързваха економическитъ сили на страната и създаде нови политически форми, които макаръ недостатъчни и едностранчиви да сж, но сж фактически — дадоха грамадна ширина на тѣзи сили. Естествено е, че при едностранчивостта на политическитъ форми се възползуваха отъ новата економическа свобода само богатитъ. Но този начинъ твърдѣ скоро се лви постоянно растяща буржуазно-капиталистическа класа. Щомъ тя се образува, стрѣмил се, както въ свѣтски страни, тѣй сжщо и у насъ, по единъ естественъ начинъ да наложи твърдо ръката си върху управлението на страната, за да предаде главно политическата сила на произвола на една

клика, която се покланя на жрецьтъ на капиталистическия Мамопъ и е неговъ покоренъ слуга. Върховни жрець на тази клика е днешния „фактически владѣтель“ на България — Стамболовъ.

Безмислитъ вземаха участие въ политическия животъ на страната до толкова, до колкото различнитъ дребно-буржуазни политикани ги смѣтаха за полѣзни и потребни. Отъ нѣкаква работническа организация е нѣмало и признакъ. Такива бѣха условията. Тогава имаше отдѣлни личности, които подъ влиянието на руската социалистическа литература, както и подъ могѣщото влияние на социалистическото движение на Западна-Европа, мислѣха за политическата организация на работницитъ.

Разбира се, че всѣки този видъ стрѣмления на отдѣлнитъ личности и на цѣли групи, бѣха общи, но въ живота се обрачаха на безполѣзни експерименти, защото естествената почва не имъ благоприятствуваше. Но, както помѣнахме и по-горѣ, България, макаръ и най-млада отъ културнитъ държави въ Европа, колкото скоро подпаднаше подъ разрушителния капиталистически процесъ, толкова по-великъ реаленъ зародишъ се явяваше новообразуващия се пролетариатъ, като здрава почва, на която се опира работническата партия, както и се случил. Този реаленъ, този единичекъ

за противодѣйствие на разрушителния процесъ, както и за здравнето на страната зародишъ е още малъкъ, но отъ денъ на денъ, отъ часъ на часъ расте — и сме увѣрени напълно, че ще се образува една бѣдаща непобѣдима сила.

Организирането на нашата социалъ-демократическа партия се захваща отъ 1891 година. Първия националенъ конгресъ отъ сѣществующитъ групи стана въ Априлий 1890 г. въ Търново. На този конгресъ бѣха изработени програмата и организационния уставъ на Българската социалъ-демократическа партия. Сжщата година бѣше свиканъ втория конгресъ въ Бузлужа, гдѣто програмата и организацията трѣбваше да се приематъ отъ представителитъ на разнитъ групи. Това стана. Отъ 15 представители 12 приеха програмата и организационния уставъ. Споредъ устава социалъ-демократическата партия се състои отъ организации, нарѣчени дружини. Презъ 1891-92 г. дружинитъ се увѣличиха, така щото въ всѣкий градъ има по една, но не всички принадлежатъ на партията. По предложението на групитъ отъ Габровскитъ окръгъ се свика въ Августъ 1892 г. още единъ конгресъ въ Пловдивъ, гдѣто се дойде до заключенie, че трѣбва да се обнародва програмата и да се почне издаването на единъ вѣстникъ на

Конгресът по въпроса за класовата борба и обявява:

1). Необходимо е работниците от всички страни да се организират в народни международни дружества, синдикати и т. н., за борба против своите експлоататори;

2). Политическото действие е необходимо както за агитацията и за пълното закриване на социалистическия начална главит на работниците, тъй също и събдиането на най-близките преобразования.

За това Конгреса препоръчва на работниците в всички страни да си извоюват политически права и да си служат съвкупно в всички избирателни, административни избори за осъществяването на политическите искания и да завоюват политическите власти, които сега сж оръдия на капиталистическото господство, за да преобърнат в сръдство за освобождение на пролетариата;

3). Формата на економическата и политическата борба тръбва да се определят в зависимостта за развитието на народното. Но в всички случаи на първо мѣсто тръбва да стои революционната дѣятелност на социалистическото движение, което се състои в пълното преобразование на сегашното общество в економическо, нравствено и политическо отношение.

Въ никакъв случай политическото дѣйствие не може да служи за причина на компромиси или коалиции, които биха хвърлили лътя върху принципите и незыснестата на социалистическите партии.

II.

Като взема предъ видъ, че при сегашните наредби представителитѣ тръба не даватъ точно сръдмленията на своите избиратели;

Че въ повечето страни сегашната система избирателнитѣ околии и режима да рѣшаватъ въпроситѣ съ болшинство и повече увеличаватъ разпогласието между волята на народа и гласовѣтъ на неговите представители;

Конгресътъ, за да се осъществятъ принципътъ на народноуправлението, се произвежда въ полза на правото на инициатива, на народния референдумъ (прѣвото участие на народа въ работничеството на работниците) и въ полза на пропорционалното представителство.

Н. Габровски.

Синдикирането на работниците и Работническите Клубове.

Единъ отъ въпроситѣ, които разглеждатъ годишния международенъ социалистически работнически Конгресъ въ Парижъ, билъ и той за синдикирането на работниците (сдружаванята на работниците по занаяти). Синдикирането на работниците по занаяти е брѣдъ важно дѣло за организирането (реждането) на производството въ работничеството социалистически наредби. На този денъ подиръ социалната революция синдикатитѣ (работническите

дружества по занаяти) и тѣхния съюзъ ще улеснятъ преминаването къмъ бѣдшиятъ социалистически наредби. А туй с най-важната постѣпка. За това синдикирането на работниците е въпросъ отъ най-голяма важностъ.

Въ другитѣ напреднали страни голяма частъ отъ работниците сж вече синдикирани. Но голяма частъ пъкъ не с още синдикиртва. Въ напредналитѣ страни самата пужда, самия животъ кара работниците да се синдикиратъ. При това, въ по-големитѣ градове въ напредналитѣ страни се натрупватъ толкостъ много работници, щото самото имъ натрупване вече имъ вдъхва мисълта за синдикиране. Но синдикирането на работниците до сега е ставало не съ такива съзнателни цѣли, каквито имъ се турятъ днесъ отъ самото развитие на работитѣ. Работниците, които се синдикираха до сега, не съзнаваха сжщинската цѣль на синдикирането. Повечето отъ работниците се синдикираха въ името на най-близкитѣ си интереси, като се мъчеха да запазятъ тѣзи интереси на чисто економическа почва, свъръч като се борятъ за взаимно спомогане и за да накаратъ господаритѣ на различни отстъпки — да намалятъ работния денъ и да уголѣмятъ заплатитѣ имъ.

Социалъ-демократическите партии не такива цѣли турятъ на синдикирането. Социалъ-демократическите партии синдикиратъ работниците съ цѣль да завладятъ политическата властъ и да приготвятъ почвата на бѣдшиятъ економически наредби.

Задачата на социалъ-демократическите партии въ напредналитѣ страни въ това отношение се улеснява отъ самия животъ. Синдикирането на работниците тамъ стала подъ патисна на нуждата, отъ една страна, а отъ друга — отъ голямото натрупване на работниците въ голѣмитѣ градове и въ фабричитѣ. Не така стои работата въ страни, гдѣто капиталистическото производство не е развито добръ, гдѣто градовѣтъ сж малки, а отъ това и натрупването на работниците е малко. Задачата на социалъ-демократическите партии въ тия страни е много по-малка.

Предъ социалъ-демократа въ тия страни се изпречва загадката: или да скръсти ръцѣ и да чака, кога самия животъ се развие до толкостъ, щото да кара работниците да се синдикиратъ на чисто економическа почва или и при тия условия да намѣри начинъ, по който да може да достигне синдикирането на работниците.

Не може въ една кратка статия да

се искаже всичко, каквото мислимъ по този въпросъ. За това ще се искажемъ на кратко. Най-напредъ ще обърнемъ вниманието на нашитѣ другари, че у насъ синдикирането на работниците на чисто економическа почва днесъ е невъзможно. Но не е тъй мъчно да се синдикиратъ работниците на класова политическа почва.

Въ това отношение работническите клубове сж най-силното сръдство. Както казахме въ единъ отъ миналитѣ броеве на този вѣстникъ, въ статията „какъ тръбва да работимъ“, работническите клубове сж най-високото училище за развитието класово съзнание у работниците. Привличането на работниците въ тия клубове, отварянето на такива клубове на всѣкъдѣ, — това, споредъ насъ, тръбва да бѣде задачата на дружинитѣ и на всѣки социалъ-демократъ. Когато работниците достатъчно съзнаятъ своето положение, принципитѣ на това имъ положение, цѣлитѣ на работническата класа и пр., тогава синдикирането имъ е работа готова. Тогава работниците въ клуба се разпредѣлятъ и се сдружаватъ въ синдикати по занаяти, съ свои касни за взаимно спомогане въ случай на пужда, или въ случай напущане на работата и т. н.

Другоиче у насъ е невъзможно синдикирането на работниците. Само слѣдъ това, като работниците се гаджхатъ съ класово съзнание, слѣдъ като се зачекнатъ отъ социалистическата пропаганда, слѣдъ като разумѣятъ главната цѣль на борбата на работническата класа, само тогава и свършено съзнателно и плодотворно може да се яви синдикирането на работниците по занаяти.

За това най-главна задача на всѣка дружина и на всѣки убѣденъ социалистъ е да отваря работнически читалища или клубове, на които главната цѣль да бѣде развитието класово съзнание у работниците, сиречъ да съзнаватъ тѣ, че интереситѣ на работническата класа сж право противоположни на интереситѣ на нейнитѣ господари, на капиталистическата класа, че спасеността на работническата класа, както и на цѣлото човѣчество е въ социализма, когато се направятъ всѣки сръдства на производството общо владѣние и че това може да се достигне само тогава, когато работниците завладятъ политическата сила въ страната. Като сръдство за достигането на тази главна цѣль се явява сдружаването на работниците по занаяти за взаимно спомогане и главно за

обща борба (економическа и политическа) противъ експлоататоритѣ.

Таквостъ е значението на работническите клубове. И друго то не може и да бѣде за единъ социалъ-демократъ. Друго яче синдикирането на работниците съзнателно въ социалистически духъ ще си осане у насъ може би за винаги, само едно желание и нищо повече. Друго яче, сръдмленията да се синдикиратъ работниците на друга почва или на чисто економическа почва ще послужатъ само за отвлѣчане вниманието и енергията на работниците и социалиститѣ отъ сжщинската плодотворна дѣятелност и ще даде на мнозина работници лжовно направление и лжовни надѣжди. А това е най-опасното за бѣдшието на социалистическо движение.

Д. В.

РАПОРТЪ

34

дѣятелността на Сливенската социалъ-демократическа дружина въ изборитѣ на 18-й Юлий.

До Общитѣ Съветѣ на Българската Социалъ-Демократическа партия.

Тѣзи година на извънредния националенъ Конгресъ въ Търново българската социалъ-демократическа партия рѣши за прѣвъ пътъ да вземе участие въ изборитѣ за VII-то обикновено Народно Сѣбрание. Съгласно рѣшението на Конгреса мѣстната дружина въ засѣданието си на 15, 16 и 17 Юлий, като разиска по въпроса за участието си въ изборитѣ, рѣши да постави за свои кандидати: Никола Хр. Габровски и Атанасъ Д. Кихайовъ.

Изборното време е най-важния моментъ за политическото пробуждане и въспитание на гражданитѣ. Съгласно този възгледъ на другаритѣ, тукъ имъ се представи следния случай да пропагандиратъ социалъ-демократическите идеи между съгражданитѣ си и да развоятъ и обяснятъ по на обширно предъ тѣхъ своитѣ искания — программата си.

На 17-й и 18-й Юлий се подкачи една трѣскава енергична пропаганда и агитация; другаритѣ на всѣкъдѣ кадѣто се говорили сж биле изслушвани съ голямо внимание; тамъ се представя случай да отблъспемъ по най-энергиченъ начинъ нападатитѣ, хулитѣ и кривитѣ понятия, които отъ цѣлоко време се сипѣха върху ни.

Манифеста се четеше на всѣкъдѣ съ жадностъ; гражданитѣ, като че глътаха просто съ жадностъ съдържанието му, което точно и ясно изражавае интереситѣ, желанията и стремленията на работното население. Съ исканията си въ манифеста ний запунихме устата на неприятелитѣ си, даже и отъ самата сръда на буржуазията се чуваха удобрителни думи за социалиститѣ. Една голяма частъ отъ нашитѣ запалтчи, селени, пашени работници, изобщо работното население разбра вече кои сж искренитѣ му приятели и истинскитѣ

тията. Органътъ на партията „Работникъ“, цествува отъ 1892 г., 1 Ноемврий подъ редакцията на Н. Габровски. „Работникъ“ се чете въ много отъ работничѣтъ. Числото на неговитѣ рвати достига до 1200.

Благодарение на силната пропаганда и на агитацията на партията, се основаха и се въвединиха къмъ партията слѣдующитѣ нови политически организации: въ Сливенъ, Габрово, Ямболъ, Стара-загора, Видинъ, Ямболъ, Хасково, Пловдивъ, Разградъ, София и т. н.

Като сръдство за пропаганда Българската социалъ демократическа партия почна да издава дѣ книги подъ название „Българска социалъ-демократическа библиотека“. Отъ 1891 година партията издаде 16 №№. По важнитѣ отъ издаденитѣ книги и брошури сж: „Жената и социализмътъ“ отъ Августъ Бебелъ, „Программата на работническата партия“ отъ Гедъ и Лафарга, „Първиятъ“ отъ Плеханова, „Религията на капитала“ отъ Лафарга, „Комунизма и економическата еволюция“ отъ сжщия и т. н.

На извънредния националенъ конгресъ, който се даваше преди единъ мѣсець въ Търново, партията рѣши да издава едно мѣсечно списание. При партията рѣши да вземе участие въ законо-

дателнитѣ избори на 18 (30) Юлий т. г. При сегашния режимъ партията не може да очаква никаква сполука. Властующата партия употребява всѣко, щото Социалъ-демократитѣ да не сполучатъ. Нейнитѣ партизани образуваха въ различнитѣ градове шайки, които, за да обезпечатъ сполукитѣ въ изборитѣ за правителственитѣ кандидати, не се спиратъ предъ нищо. Имало е дѣвъ случаи отъ политически убийства въ Стара-Загора, както съобщаватъ въ вѣстникитѣ. Закона за печата е едно голямо стѣснение на свободното изказване мнѣнията, на политическата критика. Стига да кажемъ, че единъ чиновникъ може да бѣде изобличаванъ само тогава, когато има сждебна присѣда сръщу него. Не може да се изобличава чиновникъ предъ сжда колкото доказателства да има противъ него. Колкото безсмисленно и да е това, по такъвъ е закона за печата. При такива условия е твърдѣ мъчно да се очакватъ сполучливи резултати въ изборитѣ. Сѣбранията на социалиститѣ предъ изборитѣ въ Търново и пловдивъ биле прѣснати отъ полицията*)

Нашата партия обнародва преди изборитѣ единъ манифестъ, който се посрѣщна въ страната твърдѣ добръ.

*) Имаше извѣстие, че нашия другаръ Постолитровъ, кандидатъ на партията въ Габрово е интерниранъ.

дѣйствието на социалистическата пропаганда въ България се изказа и съ празнуването на 1-й Май. Съгласно рѣшението на международния конгресъ въ Парижъ въ 1889 г., празнува се работническиятъ празникъ въ Търново, Пловдивъ, София и други градове.

Въ заключение сме длѣжни да кажемъ, че младата партия на малката малка страна ще става все по-силна и по-силна и ще може къмъ дѣлата на другитѣ партии въ другитѣ страни да внесе и своята лепта.

Осѣщаме се честити, че можемъ къмъ гласа на цѣлия сѣтъ да присѣдинимъ и нашия:

Да живѣе международната социална-демократия, освободителката на народитѣ!

1893 г. Августъ

Н. Габровски,

делегатъ на българската социалъ-демократическа партия въ международния социалистически работнически конгресъ въ Цюрихъ.

му защитници, пропагандата и агитацията на 18-й Юний нямбрия въ сърцата на елчински „народ“; сега на истиндъ се говори изъ града за социалистичъ, които отъ денъ на денъ сичъ съчувствие и поддръжката на гражданитъ си. И тъй трѣбва да бъде. Кметъ до сега властующитъ партии въ време на изборитъ сѣ излизали сѣ ясно-опредѣлени испания сѣ программа предъ населението? У насъ а консерватори, и либерали, и разни цанковисти, керавелисти, радослависти, Стамболовисти и пр. и пр. се се козпромитирали вече предъ населението. Отъ тѣхъ то [населението] не може да отчака никакви облати, защото вмѣсто да работятъ за „народно благо“ и „народни интереси“, сѣ които думи сѣ лгали и лжиятъ истински народъ, цели сѣ само свои конички и сѣ работели само за своитъ интереси. Това ясно се забѣлжава отъ расправитъ на „патриотическата Свобода“ и „Свободно слово“, които се надпреварватъ да си преписватъ дѣла и кроежи, които сѣ мислили и вършили въ разни времена както отъ единтъ тъй и отъ другитъ, които сѣ еднакво компромитирующи и за „Панста славна народ-полиберална партия“ и за хората около „Словото“.

(сидва)

Международна солидарность

И 19-й Августъ Общия Свѣтъ на Българската социалъ-демократическа партия е испратилъ до Французската Работническа Партия по случай изборитъ слѣдующето поздравление:

Отъ Общия Свѣтъ на Българската Социалъ-демократическа Партия до Националний Свѣтъ на Французската Работническа Партия.

скапи другари,

Младата българска социалъ-демократическа партия, която бѣше представена за прѣвъ пѣтъ тая година чрезъ свои делегати предъ представителитъ на международния социализмъ на работническия социалистически Конгресъ въ Цюрихъ, простира презъ границитъ своята братска ръка къмъ французскитъ социалисти и имъ праща своитъ поздравления.

Ний ви поздравяваме отъ всякото си сърдце съ блестящата побѣда, която вий удържахте. Вий влѣзохте въ избирателната борба въ голѣмо множество (en masse) противъ всичкитъ следидени партии на панамската буржуазия и съ това вий дадохте единъ великъ урокъ на всесвѣтния пролетариатъ и особено на младитъ социалистически партии, каквато е нашата, които върви по тои елчин пѣтъ.

Законодателнитъ избори на 8/20 Августъ 1893 г. не съставятъ забѣлжителна дата въ международното движение на социалната демократия и една велика прачка къмъ завоюването на политическата власт — това необходимо оръдие за преобразуването на капиталистическото общество и обединението на социализма.

Социалистическа Франция отново заема своето историческо мѣсто като авангарда на всичкитъ освободителни революции.

Да живѣй Французската Работническа Партия!

Да живѣй международния социализмъ!

За Общия Свѣтъ

Секретаръ на общинитъ сношения:
Н. Габровски.

Социаленъ прегледъ. въ БЪЛГАРИЯ

Работнически Клубъ въ Търново

(продължение)

„Въ голѣмитъ градове на напреднатитъ стани, продължа другаря Габровски, гдѣто капиталистическото производство е много развито и гдѣто, благодарение на това, населението е пролетаризирано, работничитъ сѣ много и патрувани, събрани, тамъ синдикирането на работничитъ въ дружества по занаяти е сравнително по-лесно. Самии имъ животъ, нуждитъ имъ, лишенията имъ имъ диктуватъ да се организируютъ за да се борятъ на чисто економическа почва, т. е. за взаимно спомогане въ случай на болѣсти, безработица и др. т. и за намаление на работния денъ и увеличение на работната заплата. На това много спомога и тъй обстоятелство, че въ

тии страни, както казахме, работничитъ сѣ събрани въ голѣмитъ промишлени центрове, а не така разхвърлени, както у насъ... Така сѣ се организирали работническитъ синдикати въ Европа. Въ тѣхъ, както виждате, въ самото начало е имало нищо социалистическо, тъй като социалистичъ не сѣ участвували въ тѣхното организиране. Напротивъ, нѣкои отъ тѣзи синдикати до послѣдно време бѣха противници на социализма и едва напослѣдъкъ се присъединяватъ къмъ социалистическитъ партии...“

Какъ може у насъ да се синдикиратъ работничитъ? У насъ и изобило въ страни съ малки градове, съ малко и разхвърлени работници, синдикирането имъ се явява много по-трудно... На това могатъ да спомогнатъ много работническитъ клубове, които се отварятъ въ разнитъ градове и които се явяватъ сборни пунктове за работничитъ. Въ тѣхъ постепенно се приличатъ работничитъ и се дѣйствува за тѣхното классово съзнание. Тука тѣ се въспитаватъ подъ влиянието на социалистическата пропаганда, съзнаватъ себе си като революционна класа и се приготвятъ за борба. Дошле до това съзнание, работничитъ отъ клуба се отдѣлятъ въ синдикати по занаяти... Така само може да се дѣйствува за синдикирането на панитъ работници...“

Секретаръ на Клуба:
Ст. Димитровъ-

ГОРНЪ-ОРЪХОВИЦА.

Днесъ на 24-й Августъ, за вторий пѣтъ при присѣствиято на голѣмо множество граждани се държа речъ въ работнически клубъ.

Рѣчта бѣше като продължение отъ миналата рѣчъ, като отговоръ на зададени въпросъ отъ единъ народно-либералъ, който много късно се събуди, вслѣдствие на което отричане, че въ България нѣмало почва за социализма, понеже въ България, каза той, „има хора, които да мрѣтъ отъ гладъ“.

Другаря Г. Георгиевъ показа, че „мрението отъ гладъ“ не е още условие за съществуването на социализма; че неговото право на съществуване се обоснова отъ други по съществени причини. А тѣзи причини сѣ: сѣдствата на производството, — сѣчватъ сѣ които човѣкъ си искара храната; машинизма, едрото капиталистическо производство роди понятието за социализма, основитъ на днешния капиталистически строй, се расклачатъ и заплашватъ сѣ неговото скорошно сгъзуляване. Значи тамъ гдѣто съществува капитализма, тамъ има и почва за социализма. У насъ има ли почва за капитализма и полянитъ ли сѣ е въ дѣйствителностъ? Че у насъ въ единъ краткъ периодъ — отъ освобождението насамъ — сѣ се построили предилно-таквичи фабрики въ най усѣвършенствувана форма въ Сливенъ, Габрово, Тръвна, Самоковъ и др, послѣ фабрикитъ въ Казанлъкъ, Карлово и Рѣхово и др. Отъ друга страна нашето правителство, подъ натиска на възната конкуренция, се стрѣми постоянно, по какъвто и да е начинъ да развива „мѣстната“ индустрия у насъ, което е се едно да развива капитализма у насъ, а отъ тука слѣдва, завърши нашия другаръ, че у насъ дѣйствително съществува капитализма и можемъ да заключимъ логически, че у насъ има почва за социализма...“

Другаря Е. Марковски говори въ сжщата смисълъ: „...Ний сме посредственъ народъ, каза той, ний вървимъ по стѣпкитъ на другитъ народи, само съ тая разлика, че ний подъ налѣгането на възната конкуренция, вървимъ много бързо; ний по необходимостъ-както става сега, за да съществуваме, като отдѣленъ народъ, трѣбва да приедемъ капиталистическия начинъ на производството, за което той има историческо оправдание...“, слѣдователно и развиването на социализма става една необходимостъ у насъ...“

Говори се още въ сръзка и за изборитъ на 5-й Септемврий за градски свѣтници...

Ний благодаримъ гражданитъ за гдѣто тѣ ни послушаватъ съ внимание и интересъ, което личи отъ нѣкон запитване които ставатъ отъ тѣхна страна.

Тука човѣкъ може да забѣлжи единъ фактъ, който испориратъ нѣкон социалисти. Именно фактъ, че при дрепитъ занаятчи ний напълно можимъ и трѣбва да се явяваме като социалисти, а не както казватъ нѣкон, като радикали.

Господа, панитъ занаятчи не сѣдятъ на такъвъ нискъ уровеньъ както мислите вий. Тѣ живѣятъ при по други условия отъ тия, при които е живѣлъ преди 30 години; тѣхнитъ нужди сѣ съвсѣмъ различни отъ нуждитъ на тѣхнитъ бащи; тѣ живѣятъ и сѣ подъ влиянието на капиталистически режимъ. А той е разжсаль, тъй да се каже, концитъ, счунилъ е клѣчкитъ, препукалъ е обвинката на рамдсалия консерватизмъ съ който е билъ обвитъ и тѣхния мозъкъ. Въ тѣхъ той е разнилъ нови нужди, нужди съвсѣмъ различни отъ стария занаятчи. Панитъ дрѣбни занаятчи можатъ да разбератъ вече своето положение, тѣ много добръ можатъ да разбератъ причинитъ на своето нещастие, слѣдователно тѣ могатъ да разбератъ научния социализмъ.

„Другари, нека дадемъ единъ другий ръка и смѣло да вървимъ напредъ!“

С. Стойковъ.

ТЪРНОВО.

Отъ вѣнчко се види, че изборитъ наближаватъ. Уличнитъ побойници въ нашия градъ почнаха още сега да вилнеятъ и да биятъ гражданитъ. Така всеизвѣстния бабанитъ Косю Манковъ Гайдата и Сотиръ на 28 Августъ вечерта отишли въ „Работнически клубъ“ и безъ всякакви поведъ слѣзъ като псуваше на дѣво и дѣсно, една отъ тѣхъ Косю Манковъ Гайдата ударилъ сѣ всичката си сила два пѣти Христо Михалевъ кафедрянца, отъ които удари послѣдния билъ замаянъ. Послѣ тѣ се спуснали да го гопятъ презъ хама по, не могли да го уловятъ. Хората, които биле въ кафенето видѣли добръ, когато Гайдата показвалъ и вадилъ револверъ.

Бато испустнали лова си помѣнатитъ либерали бабанти, отишли въ улицата, предъ клината на Габровски, и викали, че не избиятъ социалистичъ, че тѣ отъ никого не ги е стрѣхъ и много други подобни, сѣ които пробудили цѣла махала. Въ тия сжца вечеръ, Гайдата е билъ и другий единъ гражданинъ. Потърпевшитъ сѣ го дали подъ сѣдъ.

До кога търповскитъ граждани ще бѣдатъ изложени на тия улични побойници? Кога полицейскитъ власти ще взематъ мѣрки да изловятъ и накажатъ злосторницитъ? Трѣбвали да се оставятъ гражданитъ да се самозащитава отъ производитъ, нападенията на всѣкакви пехрани-майновци, които сѣ готови да станатъ слѣбно оръдие въ рѣцѣтъ на всѣкакви политически парлатани.

МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ.

Браца И. Поповъ. Облади се.
Цюрихъ. Христосъ. Писхово ти получихме. На скоро ще ти пратимъ волното сме събрали.
Разгрядъ. Получихме общото писмо отъ дружната. Ще направимъ какъвто е потребно.
Ямболъ. Д. В. Получихме вратенитъ пари и писмото. Днесъ ви испратихме книгитъ.

АГИТАЦИОНЕНЪ ФОНДЪ

ГОРНА-ОРЪХОВИЦА. С. Б. получени 2 зела.
ТЪРНОВО. П. С. словослагателъ — 1
ЛОЗАНА ЦЪРХЪ. За агитация въ предстоитъ избори получени отъ нѣколцина студенти социалисти 28 левъ.

ВЪ СТРАНСТВО

ФРАНЦИЯ

Резултатитъ отъ изборитъ.

Долѣкнитъ избори отъ балотажитъ въ Франция излѣзоха много по благоприятни отъ колкото можеше да се отчака. Работническата партия [марксистичъ], която при първото гласуване получи въ всичкитъ избирателни окръзи, гдѣто бѣха поставили

свои кандидати 231.339 гласа и 4 кандидати, сега при балотажъ само избирателни окръзи сѣ получили 11 гласа и още 8 избрани кандидати. И сѣ Жюль Гедъ, Бауеръ, Сали, Шарпентие, Жюрдъ, Во, Кутюрне, Теврие, Соане. Другитъ социалистически фракции: бланкистичъ, синистичъ, алеманистичъ и независимитъ получили скупомъ много повече гласове, числото на тѣхнитъ избраници влизало 36 души между тѣхъ е и Вайль на Парижската коммюна и сегашенъ ескій свѣтникъ въ Парижския градъ свѣтъ и Милеранъ. Въ новия французскій парламентъ социализма ще има 48 представители. Това е побѣда отъ която жуазията е оплашена. Ето какъ английски вѣстникъ „Daily News“ гласи на изборитъ въ Франция: демонстрация въ полза на социализма бѣше много и присѣствиято на Жюль Гедъ въ парламента ще накара да си споминатъ за ония, които биха искали да го забиятъ.

Той [Гедъ] е единъ способенъ торъ, като нападателъ и неговата амѣма да се удовлетвори до като не е властъ въ държавата. Каго водители социалистичъ неговитъ колеги нѣма обичатъ, но тѣ ще бѣдатъ принудени се боятъ отъ него“

И дѣйствително, влизането на Гедъ въ парламента е едно велико събитие въ историята не само на французитъ и на международния социализмъ. Съ заедно влиза официално и социализма лицето на свѣя пай-добъръ представителъ въ буржуазния парламентъ.

Ако избраницитъ 48 представителъ социализма държатъ едно общо повѣрие и бѣдатъ съгласни въ парламента, имаме основание да вѣрваме, че тѣ дѣятелностъ нече бѣде по малко плодотворна отъ дѣятелността на германскитъ социалисти депутати. Социалистическа фракция отново заема своето историческо мѣсто като авангардъ на всички освободителни революции.

Да живѣй побѣдата на пролетариата!
Н. П.

Въ Парижъ е почнало да излиза ново списание подъ заглавие:

„L'ÉRE NOUVELLE“
revue mensuelle
„НОВА ЕРА“
мѣсечно списание

Въ това списание взематъ участие Фр. Енгелсъ, Жюль Гедъ, Поль Фаргъ, Габриелъ Девиль, Каутскъ, Клоръ, Надежда, Ц. Шереа и др.

АВОНАМЕНТЪ:

Франция: За 6 мѣс., — 6 фр. — цѣла година, — 12 фр.
Странство: „ „ „ — 8 „ „ „

ЕДИНЪ НОМЕРЪ:

Франция: 1 фр. 25 ст.; Странство 1 фр. 50 ст.

Размѣртъ е 6 и повече коли, повенъ форматъ.

Имената на сътрудницитъ му истинно говорятъ за неговата научна и сериозностъ.

Ний горѣщо го препорѣчваме читателитъ си и му желаемъ успѣхъ.

Адресъ: Georges Darnaud, Paris, Rue des Ecoles, 33.

ШЕ ИЗЛЪЗЕ НА СБОРО ЧЕТВЪРТАТА ГОДИНА ОТЪ L'ALMANACH de la QUESTION SOCIALE (ИЛЛЮСТРИРАНЪ) за 1894 г.

Подъ редакцията на Н. Арсенъ.

„L'almanach de la question sociale“ 1894 г. ще съставлява единъ томъ около 200 страници и както за по-тѣ години ще струва 1.50 л.

Порѣчкитъ придружени сѣ ето нека се испратятъ отъ сега, за да не колко екземпляра да се отпечатаатъ. Адресъ: „L'Administration de la question sociale“, 5, boulevard St. Michel, Paris. P-S. Онии, които поискатъ алманаха преди излизането му, ще получатъ послѣ като подѣлятъ една брошура на П. Арсенъ: „La femme et le socialisme“, преводъ на същиятъ Вебели.

Ний горѣщо го препорѣчваме на читателитъ тая интересна книга.

Търново, Кой оперативна печатница „Работнически“